ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΡΑΜΩ

Διηγοῦνται ἕνα χαρακτηριστικὸ ἀνέκδοτο γιὰ τὸ μεγαλύτερο Γάλλο συνθέτη τοῦ 18ου αἰῶνος **Jean PhiliPp Rameau.**

Ὅταν ὁ Ραμὼ βρισκόταν στίς τελευταῖες του στιγμὲς, ἔφεραν οἱ δικοί του ἕναν παπᾶ γιὰ νὰ τὸν μεταλάβη, ποὺ χωρὶς χρονοτριβὴ ἄρχισε νὰ ψάλλη τὶς κανονισμένες εὐχὲς ἐπάνω ἀπὸ τὸ προσκέφαλο τοῦ ἑτοιμοθανάτου. Ὁ Ραμώ, ποὺ εἶχε ἕνα σπάνιο μουσικὸ αὐτί, συνερχόμενος γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὸ λήθαργο ποὺ ἦταν βυθισμένος λέει μὲ σβυσμένη φωνὴ ἀποτεινόμενος στὸν παπᾶ :

«Μὰ πῶς μπορεῖτε, πάτερ μου, νὰ ψάλλετε ἔτσι φάλτσα ; ».

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»